

Кирилъ Кръстевъ

Слънцето

Деца на слънцето. Нашата, голѣма за насъ, Земя, е едно малко дете на Слънцето, което обикаля неуморно около майка си. Така и всички други планети, които като нашата земя сж се откъснали преди милиарди години отъ огненото Слънце, обикалятъ около него. Слънчевата система прилича на една огромна въртележка, въ която магнитната сила на Слънцето задържа планетитѣ и ги кара да се въртятъ около него.

Съ очитѣ си ние не можемъ да разберемъ, че Слънцето е центъръ на нашия свѣтъ, защото ни се струва, че то обикаля около насъ. Не можемъ и да разберемъ, че то е милионѣ пѣти по-голѣмо отъ Земята, защото е много, много далечъ отъ насъ. Ние обаче чувствуваме по много нѣща, че то наистина е баща на земния животъ. Слънчевитѣ лѣчи влизатъ въ растеніята и съ тѣхна помощъ тѣ образуватъ всички ония храни, които животнитѣ и ние ядемъ. Ние ядемъ слънчева свѣтлина, скрита въ хлѣба, зеленчуцитѣ, месото. Когато тази храна изгори у насъ, скритата въ нея слънчева сила се превръща въ сила за ходене, движение, мислене. Ние се движимъ, мислимъ, рисуваме или се смѣемъ чрезъ силата на Слънцето. Затова ние сме истински негови деца.

Но Слънцето причинява и всички други явления върху Земята. Облацитѣ, дъждътъ, вѣтърътъ, буритѣ, деньтъ и нощта, зимата и лѣтото, всички величестве-